

ΑΝΩΤΑΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ ΚΥΠΡΟΥ
ΑΝΑΘΕΩΡΗΤΙΚΗ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

ΥΠΟΘΕΣΗ ΑΡ. 1488/2012

9 Ιουλίου, 2014

[Λ. ΠΑΡΠΑΡΙΝΟΣ Δ/ΣΤΗΣ]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΠΑΠΑΓΕΩΡΓΙΟΥ ΚΑΙ ΠΑΠΑΠΕΤΡΟΥ ΕΣΤΕΙΤΣ ΛΤΔ.

Αιτήτρια

- ΚΑΙ -

ΕΦΟΡΙΑΚΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

Καθ' ων η αίτηση

.....

Z. Νικολαΐδης για M. Παπαπέτρου, για την αιτήτρια

M. Θεοκλήτου (κα) Δικηγόρος της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση

.....

Α Π Ο Φ Α Σ Η

Λ. ΠΑΡΠΑΡΙΝΟΣ, Δ: Η αιτήτρια εταιρεία με την προσφυγή της αιτείται την ακύρωση της απόφασης του Εφοριακού Συμβουλίου/καθ' ων η αίτηση, ημερ.

27/8/12 με την οποία απορρίφθηκε η ιεραρχική προσφυγή της αρ. 3/11 εναντίον απόφαση του Διευθυντή Τμήματος Εσωτερικών Προσόδων με την οποία θεώρησε ότι το κέρδος που πραγματοποίησαν οι αιτητές από την πώληση αριθμού μεριδίων τους στο ακίνητο με αρ. εγγραφής 41620 στο χωριό Πέγεια, είναι κεφαλαιουχικό και το φορολόγησε με βάση τον περί Φορολογίας Κεφαλαιουχικών Κερδών Νόμο. Σύμφωνα με την αιτήτρια η άνω προσβαλλόμενη απόφαση είναι άκυρη, παράνομη και στερημένη έννομου αποτελέσματος.

Εκκρεμούσης της αγόρευσης των καθ' ων η αίτηση και ενώ η προσφυγή ήταν ορισμένη γι' οδηγίες η ευπαίδευτη συνήγορος των καθ' ων η αίτηση υπεύθυνα δήλωσε στο Δικαστήριο ότι δεν υποστηρίζει τη νομιμότητα της προσβαλλόμενης απόφασης καθ' ότι αυτή ελήφθη από μη νόμιμα συγκροτημένο όργανο. Συγκεκριμένα η απόφαση του Υπουργικού Συμβουλίου ημερ. 15/1/2009 με την οποία διορίστηκαν ο Πρόεδρος και μέλη του Εφοριακού Συμβουλίου είναι αναιτιολόγητη. Παρουσίασε προς τούτο το πρακτικό του Υπουργικού Συμβουλίου ημερ. 15/1/2009 (τεκμ. Α).

Ο ευπαίδευτος συνήγορος της αιτήτριας εταιρείας συμφώνησε, ως ήταν φυσικό, με τα πιο πάνω και ζήτησε την έκδοση απόφασης ως η προσφυγή.

Δυστυχώς οι δυο συνήγοροι δεν συμφώνησαν επί του θέματος των εξόδων. Η συνήγορος των καθ' ων η αίτηση εισηγήθηκε αρχικώς ότι η αιτήτρια σε ουδέν ποσό εξόδων δικαιούται λόγω του ότι αυτή δεν ήγειρε και δεν προώθησε με την προσφυγή της το λόγο για το οποίο προωθείται τώρα η ακύρωση της προσβαλλόμενης απόφασης. Αργότερα κατόπιν παρέμβασης του Δικαστηρίου αποδέχτηκε την επιδίκαση εξόδων υπέρ της αιτήτριας πλην όμως οι δυο συνήγοροι δεν συμφώνησαν το ύψος των εξόδων, θέμα που παρέμεινε γι' επίλυση από το Δικαστήριο.

Πανομοιότυπο θέμα, όπως αυτό που εγείρεται στην παρούσα προσφυγή μετά τη δήλωση της ευπαιδευτού συνηγόρου των καθ' ων η αίτηση, το εξέτασα στην υπόθεση *Ταμείο Προνοίας των Εργατοϋπαλλήλων της Οικοδομικής και Δομικής Βιομηχανίας και άλλων Συναφών Κλάδων ν. Κυπριακής Δημοκρατίας μέσω Εφοριακού Συμβουλίου, υποθ. αρ. 1895/12, ημερ. 26/2/14*, όπου κρίθηκαν τ' ακόλουθα:

«Το πιο πάνω θέμα, ως ζήτημα δημόσιας τάξης μπορεί να εγερθεί οποτεδήποτε και να εξετασθεί αυτεπάγγελτα από το Δικαστήριο (βλ. *Σύνδεσμος Ασφαλιστικών Εταιρειών Κύπρου ν. Ε.Π.Α. (2002) 3 Α.Α.Δ. 314*).

Ο Καν. 5 των περί Βεβαιώσεως και Εισπράξεως Φόρων (Καθίδρυση Εφοριακού Συμβουλίου) Κανονισμών του 1999 (Κ.Δ.Π. 39/99) προβλέπει ότι:

«Ο Πρόεδρος και τα μέλη του Εφοριακού Συμβουλίου είναι Κύπριοι πολίτες υψηλού επαγγελματικού και ηθικού επιπέδου με γνώσεις και πείρα στα νομικά, τα φορολογικά, τα οικονομικά ή τα λογιστικά για τέσσερα τουλάχιστο χρόνια.»

Από το απόσπασμα των πρακτικών της συνεδρίας του Υπουργικού Συμβουλίου ημερ. 15/1/2009 και πρόταση προς το Υπουργικό Συμβούλιο για διορισμό του Προέδρου και Μελών του Εφοριακού Συμβουλίου του Υπουργού Οικονομικών αρ. 29/2009 ημερ. 15/1/2009 (τεκμ. Α) διαπιστώνεται:

(α) Στην πρόταση του υπουργού Οικονομικών αρ. 29/2009 δεν αναφέρονται τα ονόματα των προτεινόμενων, ιδιότητες και προσόντα τους,

(β) στην απόφαση διορισμού τους υπό του Υπουργικού Συμβουλίου αναφέρονται μόνο τα ονόματα των διοριζομένων και ιδιότητες τους.

Έχοντας υπόψη τα πιο πάνω και περαιτέρω ότι δεν δόθηκε καμιά απολύτως αιτιολογία για το διορισμό των συγκεκριμένων προσώπων όπως και δεν έγινε καμιά απολύτως σχετική έρευνα από το Υπουργικό Συμβούλιο κρίνω ότι ο διορισμός του Προέδρου και μελών του Εφοριακού Συμβουλίου στις 15/1/2009, δεν ήταν νόμιμος και συνακόλουθα και η συγκρότηση του δεν ήταν νόμιμη. Σχετικές είναι οι υποθέσεις (*Λάμπρος Παναγιωτίδης κ.α. ν. Δημοκρατία, υποθ. αρ. 36/05, 16/1/2006, Hawaii Hotels Co. Ltd. ν. Δημοκρατίας (2006) 4 (B) A.A.A. 821, Ellinas Insurance Agencies Ltd. ν. Δημοκρατίας, υποθ. αρ. 1039/2006, ημερ. 14/5/10*) οι οποίες αφορούσαν το ίδιο θέμα και με το σκεπτικό των οποίων ως είναι πρόδηλο συμφωνώ.»

Όλα τα πιο πάνω ισχύουν και στην παρούσα υπόθεση όπου κρίνεται ότι η συγκρότηση του Εφοριακού Συμβουλίου κατά τον ουσιώδη χρόνο δεν ήταν νόμιμη.

Όσον αφορά τα έξοδα είναι θεμελιωμένο ότι ο κανόνας είναι ότι αυτά ακολουθούν το αποτέλεσμα της δίκης. Στην *Sub Inspector Michael Frangos and*

Other v. The Minister of Interior and Others (1982) 3 C.L.R. 53,61 λέχθησαν τ'

ακόλουθα σχετικά:

«In revisional proceedings, costs need not, unlike civil law litigation, follow the outcome of the proceedings for, the litigants are not the only parties with an interest in the outcome of the inquiry. The public retains an unabating interest in the proper scrutiny of administrative action in the interests of legality and the sustenance of the rule of law. Another reason is that administrative law is a relatively new branch of the law introduced in Cyprus after the establishment of the Republic in 1960; hence its principles were relatively fluid and the litigant should not be penalised for coming to court to have his rights defined. As time goes by, these principles become gradually settled; Consequently, there is increasingly more room for the application of the rule that costs should follow the event. This is not a proper case for applying this rule; Therefore, the recourse will be dismissed with no order as to costs.»

Ο πιο πάνω τρόπος προσέγγισης υιοθετήθηκε λίγο αργότερα και στις υποθέσεις *Booksellers Association of Cyprus v. The Republic of Cyprus and others (1985) 3 C.L.R. 1171* και *Fani Ioannou and another v. The Cyprus Tourism Organisation (1986) 3 C.L.R. 2543*, στις οποίες το Ανώτατο Δικαστήριο αναφέρεται με επιδοκιμασία στο πιο πάνω απόσπασμα.

Στα χρόνια που ακολούθησαν, ο κανόνας, τα έξοδα να ακολουθούν το αποτέλεσμα της δίκης, που εφαρμόζεται σε αστική διαδικασία, καθιερώθηκε και στη διαδικασία αναθεώρησης διοικητικών πράξεων και συνεπώς το θέμα δεν θα έπρεπε να συνεχίζει να απασχολεί. Οι λόγοι εξηγούνται σε σειρά αποφάσεων της Ολομέλειας (*Ανδρόνικος Μ. Κασάπης κ.α. v. Δημοκρατίας (1998) 3 Α.Α.Δ. 43*, *Αντ. Αντωνίου v. Δημοκρατίας (1998) 3 Α.Α.Δ. 85*, *Πάυλος Δημητρίου v. Δημοκρατίας (1998) 3 Α.Α.Δ. 102*, *Χριστόδουλος Χ. Χατζηγεωργίου v. Κυπριακής Δημοκρατίας (1999) 3 Α.Α.Δ. 23*, *Τάκης Χ' Γεωργίου κ.α. v. ΠΙΚ (1999) 3 Α.Α.Δ. 42*, *Ανδρέας Σιακά v. Δημοκρατίας (1999) 3 Α.Α.Δ. 468*, *Αριστος Αριστείδου κ.α. v. ΑΤΗΚ (2000) 3 Α.Α.Δ. 213*, *Andreas Maouris Estates Ltd. v. Κυπριακού Οργανισμού Τουρισμού (2000) 3 Α.Α.Δ. 550* και *Tasni Trading Co. Ltd. v. Αρχής Ηλεκτρισμού Κύπρου (2001) 3 Α.Α.Δ. 242*).»

Στην κρινόμενη υπόθεση πράγματι η αιτήτρια δεν εγείρει το θέμα της μη νόμιμης συγκρότησης του Εφοριακού Συμβουλίου στην προσφυγή της και στην αγόρευση της. Είναι όμως ο επιτυχών διάδικος σε υπόθεση όπου το ζήτημα της μη νόμιμης συγκρότησης του Οργάνου θα μπορούσε να εξεταστεί αυτεπάγγελτα από το Δικαστήριο ως ζήτημα δημόσιας τάξης και όπως φάνηκε το ζήτημα ήταν καλά γνωστό στο Δικαστήριο. Είμαι της άποψης ότι η αιτήτρια δικαιούται σε έξοδα και λαμβανομένου του σταδίου που η προσφυγή κρίνεται αλλά και όλων των περιστάσεων της, το κατ' αποκοπή ποσό των €800, κρίνω ότι είναι αντιπροσωπευτικό των εξόδων στα οποία η αιτήτρια δικαιούται.

Ως αποτέλεσμα η προσφυγή επιτυγχάνει με €800 έξοδα υπέρ της αιτήτριας πλέον Φ.Π.Α. Η προσβαλλόμενη απόφαση ακυρώνεται.

Λ. Παρπαρίνος, Δ.

/ΚΑΣ